

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta Nikāya)

3. Το βιβλίο των συναθροισμάτων (3. Khandhavaggo)

2. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Ράντχα (2. Rādhasaṃyuttaṃ)

[SN 23.1-46, PTS 3.189-3.201]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

3. Το βιβλίο των συναθροισμάτων

2. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Ράντχα

1. Το πρώτο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για τον Μάρα

160. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο σεβάσμιος Ράντχα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο:

«'Μάρα, Μάρα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό, σεβάσμιε κύριε, υπάρχει Μάρα;» «Όταν υπάρχει ύλη, Ράντχα, θα υπήρχε θάνατος ή θανατηφόρος ή αυτός που πεθαίνει. Γι' αυτό εσύ, Ράντχα, να βλέπεις την ύλη ως θάνατο, να τη βλέπεις ως θανατηφόρα, να τη βλέπεις ως αυτό που πεθαίνει, να τη βλέπεις ως αρρώστια, να τη βλέπεις ως απόστημα, να τη βλέπεις ως βέλος, να τη βλέπεις ως δυστυχία, να τη βλέπεις ως πηγή δυστυχίας. Όσοι τη βλέπουν έτσι, αυτοί βλέπουν ορθά. Όταν υπάρχει αίσθημα... όταν υπάρχει αντίληψη... όταν υπάρχουν δραστηριότητες... όταν υπάρχει συνείδηση, θα υπήρχε θάνατος ή θανατηφόρος ή αυτός που πεθαίνει. Γι' αυτό εσύ, Ράντχα, να βλέπεις τη συνείδηση ως θάνατο, να τη βλέπεις ως θανατηφόρα, να τη βλέπεις ως αυτό που πεθαίνει, να τη βλέπεις ως αρρώστια, να τη βλέπεις ως απόστημα, να τη βλέπεις ως βέλος, να τη βλέπεις ως δυστυχία, να τη βλέπεις ως πηγή δυστυχίας. Όσοι τη βλέπουν έτσι, αυτοί βλέπουν ορθά».

«Και ποιος είναι ο σκοπός της ορθής ενόρασης, σεβάσμιε κύριε;» «Η ορθή ενόραση, Ράντχα, έχει ως σκοπό την αποστασιοποίηση». «Και ποιος είναι ο σκοπός της αποστασιοποίησης, σεβάσμιε κύριε;» «Η αποστασιοποίηση, Ράντχα, έχει ως σκοπό το μη πάθος». «Και ποιος είναι ο σκοπός του μη πάθους, σεβάσμιε κύριε;» «Το μη πάθος, Ράντχα, έχει ως σκοπό την απελευθέρωση». «Και ποιος είναι ο σκοπός της απελευθέρωσης, σεβάσμιε κύριε;» «Η απελευθέρωση, Ράντχα, έχει ως σκοπό το Νιμπάνα». «Και ποιος είναι ο σκοπός του Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε;» «Ξεπέρασες την ερώτηση, Ράντχα, δεν μπόρεσες να συλλάβεις το όριο της ερώτησης. Διότι η άγια ζωή, Ράντχα, βιώνεται βασισμένη στο Νιμπάνα, έχει το Νιμπάνα ως τελικό σκοπό, έχει το Νιμπάνα ως τελικό στόχο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την οντότητα

161. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Ον, ον', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό, σεβάσμιε κύριε, ονομάζεται ον;» «Στην ύλη, Ράντχα, όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, εκεί είναι προσκολλημένο, εκεί είναι δεμένο, γι' αυτό ονομάζεται ον. Στο αίσθημα... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, εκεί είναι προσκολλημένο, εκεί είναι δεμένο, γι' αυτό ονομάζεται ον».

«Όπως, Ράντχα, αγόρια ή κορίτσια παίζουν με σπιτάκια από άμμο. Και όσο καιρό σε

εκείνα τα σπιτάκια από άμμο δεν έχει εξαφανιστεί το πάθος, δεν έχει εξαφανιστεί η θέληση, δεν έχει εξαφανιστεί η αγάπη, δεν έχει εξαφανιστεί η δίψα, δεν έχει εξαφανιστεί ο πυρετός του πάθους, δεν έχει εξαφανιστεί η επιθυμία, τόσο καιρό προσκολλώνται σε εκείνα τα σπιτάκια από άμμο, παίζουν με αυτά, τα θεωρούν θησαυρό, τα θεωρούν δικά τους. Όταν όμως, Ράντχα, τα αγόρια ή τα κορίτσια σε εκείνα τα σπιτάκια από άμμο έχουν απαλλαγεί από το πάθος, έχουν απαλλαγεί από τη θέληση, έχουν απαλλαγεί από την αγάπη, έχουν απαλλαγεί από τη δίψα, έχουν απαλλαγεί από τον πυρετό του πάθους, έχουν απαλλαγεί από την επιθυμία, τότε εκείνα τα σπιτάκια από άμμο τα σκορπίζουν με τα χέρια και τα πόδια, τα διαλύουν, τα καταστρέφουν, τα κάνουν άχρηστα για παιχνίδι. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Ράντχα, και εσείς σκορπίστε την ύλη, διαλύστε την, καταστρέψτε την, κάντε την άχρηστη για παιχνίδι, ακολουθήστε τον δρόμο για την εξάλειψη της επιθυμίας. Σκορπίστε το αίσθημα, διαλύστε το, καταστρέψτε το, κάντε το άχρηστο για παιχνίδι, ακολουθήστε τον δρόμο για την εξάλειψη της επιθυμίας. Στην αντίληψη... σκορπίστε τις δραστηριότητες, διαλύστε τις, καταστρέψτε τις, κάντε τις άχρηστες για παιχνίδι, ακολουθήστε τον δρόμο για την εξάλειψη της επιθυμίας. Σκορπίστε τη συνείδηση, διαλύστε την, καταστρέψτε την, κάντε την άχρηστη για παιχνίδι, ακολουθήστε τον δρόμο για την εξάλειψη της επιθυμίας. Η εξάλειψη της επιθυμίας, Ράντχα, είναι το Νιμπάνα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον οδηγό προς την ύπαρξη

162. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Παύση του οδηγού προς την ύπαρξη, παύση του οδηγού προς την ύπαρξη', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποιος άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι ο οδηγός προς την ύπαρξη, ποια είναι η παύση του οδηγού προς την ύπαρξη;» «Στην ύλη, Ράντχα, όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, όποιες εμπλοκές και προσκολλήσεις, εδραιώσεις, εμμονές και υπολανθάνουσες τάσεις του νου - αυτός ονομάζεται ο οδηγός προς την ύπαρξη. Η παύση αυτών είναι η παύση του οδηγού προς την ύπαρξη. Στο αίσθημα... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση όποια θέληση... κ.λπ... εδραιώσεις, εμμονές και υπολανθάνουσες τάσεις - αυτός ονομάζεται ο οδηγός προς την ύπαρξη. Η παύση αυτών είναι η παύση του οδηγού προς την ύπαρξη». Τρίτη.

4. Η ομιλία για ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό

163. Προέλευση στη Σαβάττχι. Ο σεβάσμιος Ράντχα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Ράντχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Θα σου διδάξω, Ράντχα, τα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά και την πλήρη κατανόηση και το άτομο που έχει κατανοήσει πλήρως. Άκουσέ το, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Ράντχα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Και ποια, Ράντχα, είναι τα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Η ύλη, Ράντχα, είναι φαινόμενο που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, το αίσθημα είναι φαινόμενο που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, η αντίληψη είναι φαινόμενο που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, οι δραστηριότητες είναι φαινόμενο που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, η συνείδηση είναι φαινόμενο που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό. Αυτά ονομάζονται, Ράντχα, τα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά. Και ποια, Ράντχα, είναι η

πλήρης κατανόηση; Αυτή, Ράντχα, που είναι η εξάλειψη του πάθους, η εξάλειψη του μίσους, η εξάλειψη της αυταπάτης - αυτή ονομάζεται, Ράντχα, η πλήρης κατανόηση. Και ποιο, Ράντχα, είναι το άτομο που έχει κατανοήσει πλήρως; Πρέπει να ειπωθεί 'Άξιος'. Αυτός ο σεβάσμιος με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι - αυτό ονομάζεται, Ράντχα, το άτομο που έχει κατανοήσει πλήρως». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον ασκητή

164. Προέλευση στη Σαβάττι. Στον σεβάσμιο Ράντχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Αυτά, Ράντχα, είναι τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Ποια πέντε; Το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην ύλη, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στο αίσθημα, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην αντίληψη, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στις δραστηριότητες, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στη συνείδηση. Όποιοι, Ράντχα, ασκητές ή βραχμάνοι δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης· αυτοί, Ράντχα, κατά τη γνώμη μου, ασκητές ή βραχμάνοι, δεν θεωρούνται ασκητές μεταξύ των ασκητών ούτε βραχμάνοι μεταξύ των βραχμάνων, και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας επιτύχει τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή. Όποιοι όμως, Ράντχα, ασκητές ή βραχμάνοι κατανοούν όπως πραγματικά είναι την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης· αυτοί, Ράντχα, κατά τη γνώμη μου, ασκητές ή βραχμάνοι, θεωρούνται ασκητές μεταξύ των ασκητών και βραχμάνοι μεταξύ των βραχμάνων, και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας επιτύχει τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή.» Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τον ασκητή

165. Προέλευση στη Σαβάττι. Στον σεβάσμιο Ράντχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Αυτά, Ράντχα, είναι τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Ποια πέντε; Το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην ύλη... κ.λπ... το συνάθροισμα της προσκόλλησης στη συνείδηση. Όποιοι, Ράντχα, ασκητές ή βραχμάνοι δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης... κ.λπ... διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση, έχοντας επιτύχει». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον εισερχόμενο στο ρεύμα

166. Προέλευση στη Σαβάττι. Στον σεβάσμιο Ράντχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Αυτά, Ράντχα, είναι τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Ποια πέντε; Το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην ύλη... κ.λπ... το συνάθροισμα της προσκόλλησης στη συνείδηση. Όταν, Ράντχα, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, Ράντχα, ευγενής μαθητής εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Άξιο

167. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στον σεβάσμιο Ράντχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Αυτά, Ράντχα, είναι τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Ποια πέντε; Το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην ύλη... κ.λπ... το συνάθροισμα της προσκόλλησης στη συνείδηση. Όταν, Ράντχα, ένας μοναχός έχοντας κατανοήσει όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, Ράντχα, Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης». Ογδοη.

9. Η ομιλία για τη θέληση και το πάθος

168. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στον σεβάσμιο Ράντχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Στην ύλη, Ράντχα, όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, εγκαταλείψτε την. Έτσι εκείνη η ύλη θα έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της θα έχει κοπεί, θα έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Στο αίσθημα όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, εγκαταλείψτε την. Έτσι εκείνο το αίσθημα θα έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα του θα έχει κοπεί, θα έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Της αντίληψης... στις δραστηριότητες όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, εγκαταλείψτε την. Έτσι εκείνες οι δραστηριότητες θα έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους θα έχει κοπεί, θα έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Στη συνείδηση όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, εγκαταλείψτε την. Έτσι εκείνη η συνείδηση θα έχει εγκαταλειφθεί... κ.λπ... θα έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τη θέληση και το πάθος

169. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στον σεβάσμιο Ράντχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Στην ύλη, Ράντχα, όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, όποιες εμπλοκές και προσκολλήσεις, εδραιώσεις, εμμονές και υπολανθάνουσες τάσεις του νου, αυτές εγκαταλείψτε. Έτσι εκείνη η ύλη θα έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της θα έχει κοπεί, θα έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Στο αίσθημα όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, όποιες εμπλοκές και προσκολλήσεις, εδραιώσεις, εμμονές και υπολανθάνουσες τάσεις του νου, αυτές εγκαταλείψτε. Έτσι εκείνο το αίσθημα θα έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα του θα έχει κοπεί, θα έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Της αντίληψης... στις δραστηριότητες όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, όποιες εμπλοκές και προσκολλήσεις, εδραιώσεις, εμμονές και υπολανθάνουσες τάσεις του νου, αυτές εγκαταλείψτε. Έτσι εκείνες οι δραστηριότητες θα έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους θα έχει κοπεί, θα έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση,

θα έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Στη συνείδηση όποια θέληση, όποιο πάθος, όποια απόλαυση, όποια επιθυμία, όποιες εμπλοκές και προσκολλήσεις, εδραιώσεις, εμμονές και υπολανθάνουσες τάσεις του νου, αυτές εγκαταλείψτε. Έτσι εκείνη η συνείδηση θα έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της θα έχει κοπεί, θα έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, θα έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, θα έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον». Δέκατη.

Το πρώτο κεφάλαιο της συλλογής Ράντα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μάρα, ον, οδηγός προς την ύπαρξη, αυτό που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, δύο ασκητές·
εισερχόμενος στο ρεύμα και Άξιος, και θέληση και πάθος τα άλλα δύο.

2. Το δεύτερο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για τον Μάρα

170. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Μάρα, Μάρα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποιος άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι ο Μάρα;» «Η ύλη, Ράντχα, είναι Μάρα, το αίσθημα είναι Μάρα, η αντίληψη είναι Μάρα, οι δραστηριότητες είναι Μάρα, η συνείδηση είναι Μάρα. Βλέποντας έτσι, Ράντχα, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής αποστασιοποιείται από την ύλη, αποστασιοποιείται από το αίσθημα, αποστασιοποιείται από την αντίληψη, αποστασιοποιείται από τις δραστηριότητες, αποστασιοποιείται από τη συνείδηση. Αποστασιοποιούμενος απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους απελευθερώνεται. Υπάρχει η γνώση: «στον απελευθερωμένο, υπάρχει απελευθέρωση». Κατανοεί: 'η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη φύση του Μάρα

171. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Υποκείμενο στον Μάρα, υποκείμενο στον Μάρα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Τι άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι υποκείμενο στον Μάρα;» «Η ύλη, Ράντχα, είναι υποκείμενη στον Μάρα, το αίσθημα είναι υποκείμενο στον Μάρα, η αντίληψη είναι υποκείμενη στον Μάρα, οι δραστηριότητες είναι υποκείμενες στον Μάρα, η συνείδηση είναι υποκείμενη στον Μάρα. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το παροδικό

172. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Παροδικό, παροδικό', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Τι, σεβάσμιε κύριε, είναι παροδικό;» «Η ύλη, Ράντχα, είναι παροδική, το αίσθημα είναι παροδικό, η αντίληψη είναι παροδική, οι δραστηριότητες είναι παροδικές, η συνείδηση είναι παροδική. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη φύση του παροδικού

173. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Υποκείμενο στην παροδικότητα, υποκείμενο στην παροδικότητα', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Τι άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι υποκείμενο στην παροδικότητα;» «Η ύλη, Ράντχα, είναι υποκείμενη στην παροδικότητα, το αίσθημα είναι υποκείμενο στην παροδικότητα, η αντίληψη είναι υποκείμενη στην παροδικότητα, οι δραστηριότητες είναι υποκείμενες στην παροδικότητα, η συνείδηση είναι υποκείμενη στην παροδικότητα. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον υπαρξιακό πόνο

174. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Οδυνηρό, οδυνηρό', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Τι, σεβάσμιε κύριε, είναι οδυνηρό;» «Η ύλη, Ράντχα, είναι οδυνηρή, το αίσθημα είναι οδυνηρό, η αντίληψη είναι οδυνηρή, οι δραστηριότητες είναι οδυνηρές, η συνείδηση είναι οδυνηρή. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τη φύση του πόνου

175. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Υποκείμενο στον πόνο, υποκείμενο στον πόνο', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Τι άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι υποκείμενο στον πόνο;» «Η ύλη, Ράντχα, είναι υποκείμενη στον πόνο, το αίσθημα είναι υποκείμενο στον πόνο, η αντίληψη είναι υποκείμενη στον πόνο, οι δραστηριότητες είναι υποκείμενες στον πόνο, η συνείδηση είναι υποκείμενη στον πόνο. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον μη-εαυτό

176. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Μη-εαυτός, μη-εαυτός', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποιος άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι ο μη-εαυτός;» «Η ύλη, Ράντχα, είναι μη-εαυτός, το αίσθημα είναι μη-εαυτός, η αντίληψη είναι μη-εαυτός, οι δραστηριότητες είναι μη-εαυτός, η συνείδηση είναι μη-εαυτός. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Έβδομη.

8. Η ομιλία για αυτό που έχει τη φύση του μη-εαυτού

177. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «'Έχων τη φύση του μη-εαυτού, έχων τη φύση του μη-εαυτού', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποιο άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι αυτό που έχει τη φύση του μη-εαυτού;» «Η ύλη, Ράντχα, έχει τη φύση του μη-εαυτού, το αίσθημα έχει τη φύση του μη-εαυτού, η αντίληψη έχει τη φύση του μη-εαυτού, οι δραστηριότητες έχουν τη φύση του μη-εαυτού, η συνείδηση έχει τη φύση του μη-εαυτού. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Όγδοη.

9. Η ομιλία για αυτό που είναι υποκείμενο σε καταστροφή

178. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «Υποκείμενο σε καταστροφή, υποκείμενο σε καταστροφή', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποιο άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι υποκείμενο σε καταστροφή;» «Η ύλη, Ράντχα, είναι υποκείμενη σε καταστροφή, το αίσθημα είναι υποκείμενο σε καταστροφή, η αντίληψη είναι υποκείμενη σε καταστροφή, οι δραστηριότητες είναι υποκείμενες σε καταστροφή, η συνείδηση είναι υποκείμενη σε καταστροφή. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Ένατη.

10. Η ομιλία για αυτό που έχει τη φύση της παρακμής

179. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «Έχω τη φύση της παρακμής, έχω τη φύση της παρακμής', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποιος άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι αυτός που έχει τη φύση της παρακμής;» «Η ύλη, Ράντχα, έχει τη φύση της παρακμής, το αίσθημα έχει τη φύση της παρακμής, η αντίληψη έχει τη φύση της παρακμής, οι δραστηριότητες έχουν τη φύση της παρακμής, η συνείδηση έχει τη φύση της παρακμής. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Δέκατη.

11. Η ομιλία για αυτό που έχει τη φύση της έγερσης

180. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «Έχει τη φύση της έγερσης, έχει τη φύση της έγερσης', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Τι άραγε, σεβάσμιε κύριε, έχει τη φύση της έγερσης;» «Η ύλη, Ράντχα, έχει τη φύση της έγερσης, το αίσθημα έχει τη φύση της έγερσης, η αντίληψη έχει τη φύση της έγερσης, οι δραστηριότητες έχουν τη φύση της έγερσης, η συνείδηση έχει τη φύση της έγερσης. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Ενδέκατη.

12. Η ομιλία για αυτό που έχει τη φύση της παύσης

181. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «Έχει τη φύση της παύσης, έχει τη φύση της παύσης', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Τι άραγε, σεβάσμιε κύριε, έχει τη φύση της παύσης;» «Η ύλη, Ράντχα, έχει τη φύση της παύσης, το αίσθημα έχει τη φύση της παύσης, η αντίληψη έχει τη φύση της παύσης, οι δραστηριότητες έχουν τη φύση της παύσης, η συνείδηση έχει τη φύση της παύσης. Βλέποντας έτσι... κ.λπ... κατανοεί ότι δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Δωδέκατη.

Το δεύτερο κεφάλαιο της συλλογής Ράντα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μάρα και υποκείμενο στον Μάρα, με το παροδικό άλλα δύο·
με τον υπαρξιακό πόνο δύο ειπώθηκαν, με τον μη-εαυτό επίσης έτσι·
εξάλειψη, παρακμή, προέλευση, με αυτό που έχει τη φύση της παύσης -
δώδεκα.

3. Το κεφάλαιο για το αίτημα

1-11. Οι έντεκα ομιλίες που αρχίζουν με τον Μάρα

182. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας μου διδάξει ο Ευλογημένος συνοπτικά τη Διδασκαλία, ώστε εγώ, αφού ακούσω τη Διδασκαλία του Ευλογημένου, να παραμείνω μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος».

«Ό,τι, Ράντχα, είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί. Και τι, Ράντχα, είναι Μάρα; Η ύλη, Ράντχα, είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί. Το αίσθημα είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... η αντίληψη είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... οι δραστηριότητες είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... η συνείδηση είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... ό,τι, Ράντχα, είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί».

183. Αυτό, Ράντχα, που είναι υποκείμενο στον Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ...

184. Ό,τι, Ράντχα, είναι παροδικό... κ.λπ...

185. Αυτό, Ράντχα, που είναι υποκείμενο στην παροδικότητα... κ.λπ...

186. Ό,τι, Ράντχα, είναι οδυνηρό... κ.λπ...

187. Αυτό, Ράντχα, που είναι υποκείμενο στον πόνο... κ.λπ...

188. Αυτό, Ράντχα, που είναι μη-εαυτός... κ.λπ...

189. Αυτό, Ράντχα, που έχει τη φύση του μη-εαυτού... κ.λπ...

190. Αυτό, Ράντχα, που είναι υποκείμενο σε καταστροφή... κ.λπ...

191. Αυτό, Ράντχα, που έχει τη φύση της παρακμής... κ.λπ...

192. Ό,τι, Ράντχα, έχει τη φύση της έγερσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ...

12. Η ομιλία για αυτό που έχει τη φύση της παύσης

193. Προέλευση στη Σαβάττχι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ράντχα είπε στον Ευλογημένο: «Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας μου διδάξει ο Ευλογημένος συνοπτικά τη Διδασκαλία, ώστε εγώ, αφού ακούσω τη Διδασκαλία του Ευλογημένου, να παραμείνω μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος».

«Ό,τι, Ράντχα, έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί. Και τι, Ράντχα, έχει τη φύση της παύσης; Η ύλη, Ράντχα, έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... το αίσθημα έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... η αντίληψη έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... οι

δραστηριότητες έχουν τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... η συνείδηση έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... ό,τι, Ράντχα, έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί».

Το κεφάλαιο Αγιάτσανα, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μάρα και υποκείμενο στον Μάρα, με το παροδικό άλλα δύο·
με τον υπαρξιακό πόνο δύο ειπώθηκαν, με τον μη-εαυτό επίσης έτσι·
εξάλειψη, παρακμή, προέλευση, με αυτό που έχει τη φύση της παύσης -
δώδεκα.

4. Το κεφάλαιο για τον καθισμένο κοντά

1-11. Οι έντεκα ομιλίες που αρχίζουν με τον Μάρα

194. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στον σεβάσμιο Ράντχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Ό,τι, Ράντχα, είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί. Και τι, Ράντχα, είναι Μάρα; Η ύλη, Ράντχα, είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... η συνείδηση είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ... ό,τι, Ράντχα, είναι Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί».

195. Αυτό, Ράντχα, που είναι υποκείμενο στον Μάρα· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ...

196. Ό,τι, Ράντχα, είναι παροδικό... κ.λπ...

197. Αυτό, Ράντχα, που είναι υποκείμενο στην παροδικότητα... κ.λπ...

198. Ό,τι, Ράντχα, είναι οδυνηρό... κ.λπ...

199. Αυτό, Ράντχα, που είναι υποκείμενο στον πόνο... κ.λπ...

200. Αυτό, Ράντχα, που είναι μη-εαυτός... κ.λπ...

201. Αυτό, Ράντχα, που έχει τη φύση του μη-εαυτού... κ.λπ...

202. Αυτό, Ράντχα, που είναι υποκείμενο σε καταστροφή... κ.λπ...

203. Αυτό, Ράντχα, που έχει τη φύση της παρακμής... κ.λπ...

204. Ό,τι, Ράντχα, έχει τη φύση της έγερσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί... κ.λπ...

12. Η ομιλία για αυτό που έχει τη φύση της παύσης

205. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στον σεβάσμιο Ράντχα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Ό,τι, Ράντχα, έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί. Και τι, Ράντχα, έχει τη φύση της παύσης; Η ύλη, Ράντχα, έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί. Το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... κ.λπ... οι δραστηριότητες... κ.λπ... η συνείδηση έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί. Ό,τι, Ράντχα, έχει τη φύση της παύσης· εκεί η επιθυμία σου πρέπει να εγκαταλειφθεί, το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί, η θέληση και το πάθος πρέπει να εγκαταλειφθεί».

Το κεφάλαιο Ουπανισίννα, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μάρα και υποκείμενο στον Μάρα, με το παροδικό άλλα δύο·
με τον υπαρξιακό πόνο δύο ειπώθηκαν, με τον μη-εαυτό επίσης έτσι·
εξάλειψη, παρακμή, προέλευση, με αυτό που έχει τη φύση της παύσης -
δώδεκα.

Τέλος της συλλογής Ράντα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 3. Το βιβλίο των συναθροισμάτων. 2. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Ράντχα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org